

Wisentonderzoek in het Kraansvlak: week 6-10

Voorjaar is in aantocht en langzaamaan begint het duin groen te kleuren. Voor de wisenten betekent dit verse bladeren. Het is ons dan ook opgevallen dat gedurende de afgelopen weken de wisent steeds meer op zoek lijkt te gaan naar vers voedsel in plaats van het dode gras en kardinaalsmutsbast van de eerste weken van het onderzoek.

Nieuw in het dieet de afgelopen weken zijn de knoppen en bladeren van de meidoorn, de bladeren van de jonge esdoorn, hondsdrif en brandnetel.

Door het eten van de jonge planten wordt de mest ook dunner. Waarschijnlijk heeft hun spijsvertering wat tijd nodig om zich aan te passen aan het nieuwe voedselaanbod.

Wat ons opviel is dat sommige wisenten nu lichte plekken beginnen te krijgen in hun vacht. Wij vermoeden dat dit komt door de rui.

Hierdoor beginnen vooral Moeder en Slanke steeds meer op elkaar te lijken, maar gelukkig kunnen we ze nog wel uit elkaar houden.

Regelmatig zien we de wisenten (vaak Moeder en Kalf) “stoeien” met elkaar. (foto)

Ook het “schuren” tegen bomen en stronken is soms een waar feest om naar te kijken, want vaak staan ze in de meest creatieve houdingen om van de kriebel af te komen.

In de afgelopen weken misten we soms een koe bij de groep. Stiekem hoopten we dan op een kalfje, maar helaas. Vaak stond de laatste wisent dan toch net om de hoek of achter een struikje. Een kalf laat dus nog even op zich wachten. De meningen zijn verdeeld, maar we hopen toch wel op een kalfje bij Moeder of Slanke.

We zien de wisenten ook steeds vaker lopen, ze blijven niet altijd lang op één plek. Ze lijken een beetje ongedurig, maar of dit door de warme dagen komt of gewoon door de lentekriebels?

Wisentkoe 'Slanke' staat vaker net buiten de groep, zoals hier aan de linkerkant.

Opvallend is dat de wisenten heel goed lijken te weten wanneer we in het gebied staan, in de auto zitten of achter het hek staan te observeren. Over het algemeen zijn ze wel rustig, maar toch merken we dat ze dichterbij komen en meer ontspannen zijn als we vanuit de auto observeren en als we achter het hek staan. Lopend in het gebied houden ze ons toch wat meer en langer in de gaten. Hoewel ze na even gekeken te hebben ook altijd weer verder gaan met de dagelijkse bezigheden.

Vaak staat Slanke alleen en we vermoeden dat zij dan degene is die de taak heeft om alles in de gaten te houden. Ook zou het kunnen dat ze zich toch niet helemaal bij de groep heeft aangesloten.

Om als bezoeker de wisenten te kunnen zien moet je vaak een beetje creatief zijn. Vanaf het uitzichtpunt valt het best tegen hoe vaak de wisenten te zien zijn en aangezien het niet toegestaan is van de paden te gaan moet men op zoek naar andere mogelijkheden. Eén daarvan is het **fietspad langs het spoor**. Met wat mazzel zijn de wisenten hiervandaan prima te zien als ze in het oosten van het gebied zijn. Een andere optie is het uitzichtduin in het Wethouder van Gelukpark. Hier zien we toch met enige regelmaat mensen de horizon afspeuren naar wisenten. Maar het blijft natuurlijk een gok en daarom is het zo handig dat de positie van de wisenten op internet staan. Op die manier kun je altijd even checken of ze op een zichtbare plek staan.

Daarnaast zijn er plannen voor wisentenexcursies in het Kraansvlak. Bijvoorbeeld met paard en wagen. We zijn benieuwd.

Door: Linda Doedens en Tessa van Heumen

Transecten

Het nalopen van de transecten verloopt gestaag, is ook wel nodig want het betreft toch een wintermeting! Transecten in de Kennemerduinen zijn afgerond op een paar kleine

Foto: natuurgeweld?

dingetjes na. Het lijkt wel of het lekkere weer van de afgelopen tijd nieuwe energie geeft (Zowel aan mezelf als aan de natuur). Kwam vorige week weer eens iets bizars tegen: een Kardinaalsmuts die boven de 2 meter was afgebroken. Je vraagt je dan toch echt af, hoe kan dit nou. Er gaan dan allerlei 'natuurlijke' radartjes ratelen in de hersenpan. Maar helaas een echte onderbouwde analyse was onmogelijk uit te voeren...

Het verschil tussen de verscheidene transecten blijkt achteraf toch wel iets

Transect met Kardinaalsmuts

wonderbaarlijks. Transecten waar bijvoorbeeld absoluut niet aan gevreten wordt, kunnen binnen korte tijd afgerond worden, terwijl andere transecten zonder extra hulp wel heel erg veel tijd kosten. Als je dan heel relaxt aan komt lopen en je ziet een transect dat geheel vol staat met Kardinaalsmuts, dan beseft je ineens dat je je lunch wel kunt vergeten. Ach erg is dat natuurlijk niet zolang de zon maar lekker schijnt en je beseft dat veel mensen achter een computer gedoken zitten.

Soms maak je echt heel bizarre dingen mee in het midden van de natuur. Laatst was ik bezig met wederom een Kardinaalsmuts struweel na te lopen en komt er ineens een vos aangelopen die me niet had opgemerkt. Deze naderde tot op een meter of 3 en toen draaide het dier zich mijn kant op. Ik gaf nog wel aan dat hij niet bang hoefde te zijn, maar helaas... Het zien van mij heeft hem wel een slapeloze nacht bezorgt denk ik. Maar ondanks dit zal het voor hem ook een onvergetelijke ervaring zijn geweest.

De metingen naar de vergrassing in het Kraansvlak verlopen ook erg goed. Wel zijn er soms erg grote verschillen te merken in de vergrassing van de verschillende habitats.

Foto grasmeting

En de aanwezigheid van houtige langs de transecten zorgt soms voor wat moeilijkheden tijdens het meten. Dit is echter na overleg met Joris wel weer op te lossen. Verder zie je momenteel de jonge spruiten van het gras als kool de grond uit schieten. Daarom zal er even gas gegeven moeten worden om de winter grasmetingen af te krijgen. Deze kunnen anders de zomermetingen beïnvloeden. Maar al met al gaat alles zeer voorspoedig en kan er binnenkort begonnen worden met het analyseren van de gegevens.